

عنوان مقاله:

تمثیل در شعر سهراب سپهری

محل انتشار:

مجله تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، دوره 13، شماره 50 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

سعیده ساکی انتظامی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

هشت کتاب نام مجموعه شعرهای سهراب سپهری است، که شامل اشعار مرگ رنگ، زندگی خواب ها، آوار آفتاب، شرق اندوه، صدای پای آب، مسافر، حجم سبز و ماهیچ ما نگاه، است. تمثیل از جمله آرایه هایی است که در شعر نو و از جمله در شعر سهراب سپهری نیز خودنمایی می کند و یکی از مواردی است که باعث جان دار شدن و تصویرسازی در شعر می شود. پس از بررسی، پژوهشگر متوجه کاربرد معنای آب به مفاهیم متفاوت در شعر سپهری شد، که از دلایل ضرورت و اهمیت بررسی آن محسوب می شود، محقق با هدف یافتن روابط تمثیلی با موضوع آب، چشمه، برکه و گرداب به بررسی متن شعرهای سپهری پرداخته است؛ که در میان مجموعه ی اشعار وی تعدادی از شعرها را یافت که در آن شاعر با دیدگاه تمثیلی به آب نگرسته بود. در این پژوهش، پژوهشگر می خواهد بداند: آیا در شعر سهراب سپهری تمثیل به کار برده شده است؟ تمثیل های به کار برده شده از چه نوعی هستند؟ هدف شاعر از بهره گیری از تمثیل چه بوده است؟ در بررسی پیشینه ی این تحقیق پژوهشگر متوجه شد، با توجه به اینکه پژوهش های انجام شده متفاوت از پژوهش حاضر است لذا محقق به آن پرداخت. در این روند پژوهشگر به این نتایج دست یافت: کاربرد آب در شعر سهراب سپهری در مفهوم آرامش، روح و جان، آگاهی، معنویت، آسایش، نو شدن و پویایی و حرکت، ذهن و فکر، زیبایی و گذر زمان به کار برده شده است، این پژوهش به روش کتابخانه ای و از طریق فیش برداری و به شیوه تحلیلی - توصیفی صورت گرفته است. همچنین از کتاب ها و مقالات دست اول برای شناخت بهتر مفهوم تمثیل و چگونگی تشخیص آن در شعر سپهری نیز بهره برده است.

کلمات کلیدی:

آب، تمثیل، چشمه، سهراب سپهری، گرداب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1381736>

